

"סיירת מרוץ הצבוי"

הדגמה-דבורה

יום בחייה של דמות

הדמות - הרופא מסיפור ההדגמה.

הבוקר, בדרכי לעבודה, למחלקת הילדים, הייתה לי הרגשה מוזרה. כמו בכל בוקר בדרכי לשם, העברתי בעיני רוחי את כל הילדים המאושפזים, וניסיתי לחשוב בצלילות של הבוקר העולה, ובדרך הנמשכת, מה אני מקווה שיקרה היום. התקווה שלי מתחלקת לשני סוגים של תקוות.

תקווה עבור מי שעדיין זקוק לרחמי שמים, ולשינוי מהותי במצבו, ותקווה עבור מי שכבר רוצה לצאת מהמחלקה ולהשתחרר הביתה- שיקבל את מכתב השחרור המיוחל. העליתי בזיכרוני את כל הילדים המאושפזים והתחלתי לחלק אותם למגירות התקוות שהזכרתי. שמתי לב שהבוקר, למזלי, מגירת הממתינים למכתב שחרור מלאה הרבה יותר ממגירת הממתינים לישועה, ולפריצת דרך.

אבל, אז נזכרתי בשי, התינוק החמוד במיוחד שמאושפז אצלנו במחלקה, ולפתע הרגשתי שעל אף שמגירת המקווים לפריצת דרך ריקה יחסית, כבר לא נותר בה מקום לחולים נוספים... ואולי שי החמוד תפס לי מקום רב במיוחד בלב, וזו הסיבה לכך שהמגירה "שלו" נדמית מלאה. בזמן שבו החניתי את המכונית שלי במגרש החנייה, הספקתי למלמל פרק תהלים, ולבקש מבורא עולם רפואה שלמה לכל החולים, ובמיוחד לאלו שנמצאים תחת אחריותי במחלקת הילדים, והפעם חשבת במיוחד על תינוק אחד קטן וחמוד במיוחד- אני מאמין שאין צורך לכתוב את שמו...

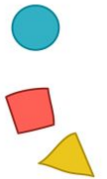
אבר

יום בחייה של רינת...

א
ר
ב

מתן בעז

matan
the king

שם הספר: פלא

שם הסופר (אם זוכרים): רייג' פלאסיו

שם הדמות: אוגי (אוגוסט)

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?
איך שהוא מתגבר על הבעיות שלו

א
ב
ג

מתן בעז

**יום בחייה של דמות...
אודי**

**קם בבוקר, כרגיל כבר לא
מלח, ומתכנן את הבריחה
מהכלא הצבאי.
לא הבריחה שלי, אלא של
חבר שלי. הוא יעזור לי
להתנקם באבנר המפקד.
הוא צריך להיכנס לכלא
על מה שעשה. הוא עוד
ישלם על זה...**

א
ב
ג

ישי גילוני

אני ישי מאיר גילוני. אני לומד בבית ספר ראשית בקריית מנחם, ירושלים, בכיתה ו'.
עוד כמה חודשים אני בן 12. אני גר בקרית מנחם. אני אוהב לקרוא ולשחק במחשב.

ישי גילוני

שם הספר: פרסי ג'קסון

שם הסופר (אם זוכרים): ריק ריירדן

שם הדמות: פרסי ג'קסון

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? יש לדמות חיים קשים, אבל יש לה הרבה הומור וצחוק, כישרון ויצירתיות.

ישי גילוני

יום מחייו של בלופ:

התעוררתי בבהלה, חלמתי שבני האדם הנוראים כובשים את הכוכב האהוב שלי, בלופי בלופ!!!!!!!
החלטתי שבחלום הזה יש אמת. אבל אסור לתת להם לעשות את זה. אני לא רוצה לספר לכם מה קרה בפעם האחרונה שהיתה מלחמה בין הבלופימים לבני האדם. בקושי שרדנו, אבל ניצחנו אותם. הם ברחו, אבל לקחנו שבויים. הם סיפרו לנו את כל הסודות, איך גילו איפה הכוכב, ודברים שהשתיקה יפה להם. כל היום הסתובבתי מבוהל. אבל בתור מפקד הצבא של בלופי בלופ, הגיבור האדיר שחיסל כל כך הרבה בני אדם, לא יכולתי להפגין חולשה מול חיילי האמיצים. אבל ידעתי שאני צריך לדבר עם המלך. כאן בכוכב, מייחסים הרבה חשיבות לחלומות מפחידים.
חבל שאין לי הורים שאוכל להתייעץ איתם. אמא שלי נפטרה בלידה שלי, ואבא שלי, הבלופ האדיר, כשהייתי בן 3.

הלל שיר

שם הספר: הבטחה של דם

שם הסופר (אם זוכרים): בריאן מקללן

שם הדמות: טניאל

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

א
ב
ג

יום בחייה של דמות:
היום אבא שלי קרא לי ואמר לי
"לושעוקנדג, בוא תעזור לי עם
הממעכליוטם שפולשים לכוכב
שלנו." אני מיד באתי לעזור לו
וראיתי 10 ממעכליוטמים
שהתחילו לאכול את תושבי הכפר
שהיה באזור. אנחנו פגשנו שם
אנשים אחרים שבאו להרוג
אותם. התחלנו להילחם בהם
ובסוף הרגנו אותם.

הלל שיר

אני לומד בבי"ס ראשית אוהב לקרוא ולשחק במחשב.

א
ב
ג

הלל קרבאל

1. אני הלל
2. אני גרה בסעד.
3. אני בחוג גאז.
4. אני בכיתה ה
5. אני בכורה.
6. אני בת 10
7. המאכל האהוב פיצה

הלל קרבאל

שם הספר: דור לא מושלם

שם הסופר (אם זוכרים): אורה קרופיק

שם הדמות: דור

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? הוא אהב לצייר

יום בחייה של דמות

יום בחייה של טליה

יום אחד אבא של טליה התקשר לדבורה המחנכת של טליה ואמר לה: שטליה לאחרונה חוזרת מאוד עצבנית הביתה.

דבורה אמרה שבבית הספר מאוד קשה לה, והיא נורא עצבנית.

דבורה הציעה שיפגשו לפגישה עם המנהלת, ואז שאלה אם אפשר שגם אמא של טליה תבוא? אבא של טליה אמר שהיא נהרגה מתאונת דרכים, ממש.

דבורה אמרה שיכול להיות שבגלל זה היא נורא עצבנית, אבא של טליה אמר שממזמן אמא של טליה נהרגה וטליה אמרה לי שהיא אמרה לך שאמא שלה נהרגה.

אבא של טליה אמר שטליה אמרה לו שאין לה חברות, וששירה חברתה הטובה עזבה את בית הספר. דבורה אמרה שבאמת שירה עזבה את בית הספר.

דבורה אמרה: טוב, ניפגש מחר בפגישה.

יהודה מאיר וידר

שם הספר:

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

א
ב
ג

יום בחייו של רוקי...

שלום לכם, התעוררתי הבוקר בתחושה לא כל כך נעימה... כי הכרית שלי ברחת מתחת לראשי ונפלתי על סרפד (למיטב ידיעתכם הכרית שלי היא זיקית) לאחר מכן נרגעתי בנסיעה אל אשתי חולי הכחולה שגרה במעמקי הים הכחול ידידי השועל הירוק לקח אותי עד ביתו של הליוויתן הכחול ידידה של רעייתי שהסיע אותי אליה שם היא הכינה לי תה תורכיז ושתינו בין האלמוגים לאחר מכן חיית מחמדנו העוף הצוללן התורכיזי הטיסני מתוך מעמקי הים הישר אל גבה של דובת הפנדה הירוקה והיא טיילה איתי ברחבי היער עד שהגענו לביתה של המכשפה הצבעונית והיא הכינה לי שיקוי כוכבים שמקרב את הלילה. שתיתי אותו ומיד מצאתי את עצמי שוכב על הזיקית ונרדם...

יהודה מאיר וידר

אור

יאר שיפרים

שם הספר: יומנו של חנון

שם הסופר (אם זוכרים): גף קיני

שם הדמות: גרג הפלי

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? שיש לו חיים עם קשיים וחברים

יום בחייו של צנעני
הי לכם, עכשיו אני נודד בסהרה, חם פה מוות אני פה עם ארגר
האריה הפראי ועם פארקר החתול המנומר. הבוקר באהלי
התעוררתי בבהלה, מפני שפארקר החתול המנומר קפץ עליי כאשר
גילה שארגר נעלם.
הבוקר יצאנו לכוון סודן, ואז לאתיופיה ומשם נמשיך לכוון דרום
אפריקה, ומשם נפליג לדרום אמריקה ונהיה שם חודשיים ואז
נמשיך לכוון אסיה התיכונה כדי להרוויח כסף. ועכשיו עצרנו פה
למנוחה, פארקר תפס לו בז קטן וארגר מצא פגר של נשר אניחנו
עברנו היום 20 קילומטרים לכוון סודן, אני חמוש אם צריך כיוון שיש
פה שודדים וגם כי יש פה חיות פרא. הלילה אנחנו הולכים לישון
באמצע המדבר, מצאנו את הנילוס וככה יהיו לנו מים. לא ידענו שיש
שודדים שאורבים לנו בנהר הנילוס, פארקר העיר אותי בלילה כי
ראה שודדים ואני הרגתי אותם וחזרתי לישון, מוכן ליום המחר.

דביר זיסמן

אני דביר זיסמן, אני לומד בבית ספר ראשית.
הסרט האהוב עלי הוא מלחמת הכוכבים.
קורא ספרים וקומיקס.
הזמן הפנוי מצייר ומשחק במחשב.

א
ב
ג

דביר זיסמן

שם הספר:

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

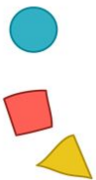
קטן

א
ב
ג

א
ב
ג

יום בחייו של מאגמר

התעוררתי משנתי, ניקיתי את אבן הבזלת שישנתי עליה, היום התחיל. לקחתי את הרובה שלי ויצאתי לחסל מפלצות לבה, אני קורא להם צ'יפי מאגמה. הלכתי לעבר הר הגעש. לבדי כמובן, הרי אין לי משפחה, אני גר לבד. החלום שלי הוא להיות חלק ממשפחה שוב. לבה נזלה מהר הגעש, כמו תמיד. נדמה שהר הגעש היה פעיל כל הזמן. וכפי שחשדתי, הלבה הרוחתת יצרה את המפלצות האלה. הן הקיפו אותי, התחלתי לירות ללא רחמים. אני תמיד אוהב לראות את הדברים האלה מתפוצצים. אלפי שפריצים של לבה עפו לכל עבר, והתקשו לאבנים.

משה ברוך אימבר

משה ברוך אימבר

שם הספר:

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

יואב שלמה איפרגן

בעמיטל שבהר חומה
אוהב ספורט וטוב
במחשבים בן 11 וחצי
ומצייר הרבה דמויות
מסרטים וקורא הרבה
על מיתולוגיות

א
ר
ד

יואב שלמה איפרגן

שם הספר: ברזרק

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות: גאטס

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהיתם? מלחמות ולא
לוותר שקשה

יואב שלמה איפרגן

יום בחייה של דמות(גאטס):הלכתי לי ביער וחשבתי לי כמה קשה להיות במעמדי כמפקד יחידת סער והסייף הכי טוב בעולם רציתי כל כך להיות אדם רגיל אבל תמיד לוחמים ניסו להתקיף אותי ולהיחשב כיותר טובים בלחימה אבל תמיד הם מתו בקרב והרגשתי רע עם זה. בנוסף הייתי מבוקש בכמה צבאות לאחר שגילו שניצחתי 100 שכירי חרב. מן העצים פרץ שכיר חרב מיומן הוא היה מבין שכירי החרב החזקים שנלחמו בי לא רציתי להרוג אותו ושהבין שהוא מפסיד ברח לעצים, ידעתי שנפגש שוב, אבל אז שכיר חרב אחד היה איום לשנינו יחד והפכנו לצוות מנצח בכל קרב.

א
ר
ב

כ"ה

כרטיס

כ"א

איתן אליהו בן שושן

שם הספר: מנהרת הזמן

שם הסופר (אם זוכרים): גלילה רון פדר

שם הדמות: שרון ודן

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? היא כל הזמן עוזרת לחבר שלה דן

יום בחייה של דמות - איתן אליהו בן שושן

יום ראשון קמתי בבוקר מיריות מפתיעות אמא אמרה לי יש מתקפה של חוליה גדולה של מחבלים וחיילי צבא ההגנה לישראל נלחמים בהם מיד ידעתי שאני הולך לעזור להם לקחתי רובה בלי לשאול את החיילים והתחלתי לירות במחבלים חיסלתי חמישה מחבלים עד שהרגשתי כאב נראה לי שנפצעתי מירייה של מחבל פתאום אני מתעורר על אלונקה ואני נכנסתי לאמבולנס צבאי בבית חולים אני שומע קום איתן קום יש בית בית ספר קמתי מהר התלבשתי ואכלתי ואמא לקחה אותי כל היום חשבתי מעניין מתי אסיים את החלום

יאיר ישראל הראל

#קוראים לי יאיר, אני לומד בבי"ס עמיטל. אוהב לשחק כדורגל, לשחק בפאלאפון ולהיות עם חברים.

12:00, בביתו של משה, המלך הבלתי מעורער של השכבה, מצלצל הנייד שלו. "הלו? מי זה?" "אהלן משה זה רועי סתיו". "מה קורה?" אמר לו משה. "רוצה לבוא אלי מחר?" שאל רועי. "אני לא יכול, מחר אני הולך לנעם" אמר משה. "אז אולי מחר או מחרתיים?" שאל רועי. ומשה אמר לו שגם מחר הוא לא יכול כי יש לו חוג ואח"כ עזרא ומחרתיים הוא קבע כבר ללכת עם חברו הטוב ביותר, מאיר, לסרט ביחד עם אחותו. "טוב. לא נורא, בפעם אחרת" אמר רועי וניתק את השיחה בעצב. לאחר השיחה הרגיש משה רגשות מעורבים. "אני מוקף בחברים, אני עמוס מידי אבל אני לא חושב שזה אני באמת. אני תמיד מוקף בחברים, אבל לא תמיד הכי טובים. יש גם עוד ילדים, שאולי לא כל כך מקובלים אבל יש בהם הרבה דברים טובים, ואף אחד לא מתייחס אליהם." "טוב אמר בסוף משה לעצמו, אני כנראה רוצה להיות חבר שלהם גם עם הם לא הכי טובים, בגלל שתמיד שהם מציעים לי אני אומר להם שאין לי בעיה, במקום להגיד להם שאני לא רוצה, או לא יכול, או משהו בסגנון הזה." ברגשות כבדים עלה משה על המיטה ונרדם מיד. למחרת בכיתה, רב אחד מהמקובלים עם ילד פחות מקובל, מריבה טפשית ביותר על כיסא. בלהט הוויכוח צעק לו המקובל "לפחות לי יש חברים, לא כמוך יא בדד". והילד השני, אמר לו "תוכיח". מיד פנה המקובל אל כל הילדים בכיתה ושאל אותם, "האם אתם חברים שלי?" וכולם ענו מיד כן. הוא לא הסתפק ופנה למשה אישית, ושאל אותו במיוחד עם חבר שלו. ומשה, שרצה לגלות נאמנות לחברו, אמר "בטח, אני חבר טוב שלו", ובטעות גם נפלט לו "בפעם הבאה תחשוב עם אתה רוצה להתחיל עם המקובלים, כי לך אף אחד לא יעזור..."

יאיר ישראל הראל

בבוקר יום ראשון, לאחר שינה טובה, קמתי, שטפתי פנים, צחצחתי שיניים, התלבשתי וכבר התחלתי לאכול את ארוחת הבוקר ופתאום בום! נפל החשמל. אחיותי התחילו לצרוח מרוב פחד. אני הייתי יותר בקטע של להתלהב ולהלהיב את אחיותי. התחלתי לעשות להם קולות מפחידים, להגיד להם שגנבים עשו את הפסקת החשמל, וברגע שאחת מהם אמרה שיש לה כבר כאבים בלב, חזר החשמל. אוף!, דווקא ברגע שהמתיחה שלי התחילה להיכנס להילוך גבוה, היא נפסקה לפני שהתחילה כמעט. לא נורא, אמרתי לעצמי. תמיד יש פעם הבאה...

לאחר שסיימתי את ארוחת הבוקר, לקחתי את ילקוט והלכתי לבי"ס. אני הולך לבי"ס ברגל, דרך הרחוב הראשי של השכונה, איפה שכל החנויות נמצאות. התחלתי לחשוב מחשבות, על כמה שטוב שיש לי משפחה, חברים, כסף וכל הדברים שרק רציתי. ברגע שהתחלתי לחשוב מה היה קורה אם לא היה לי את כל זה, חזרה הפסקת החשמל. כולם התחילו לקלל את חברת החשמל, ואת המישהו הלא זהיר הזה שבגללו אין להם חשמל להטעין את הסלולרי.

פתאום השתרר שקט. מתוך מעבר צדדי בין הבאסטות, פרצה חבורת בריונים וצעקה כסף! כסף!. כל בעלי החנויות התחילו מיד לרוקן את הקופות ולהסתיר את כסף בכל המסתורים שיש להם. ואז דווקא, מבין כולם, הם הסתכלו עלי. וחוק מרפי המעצבן, הזכיר לי שהארנק עם כל החסכונות שלי נמצא איתי. כסף! הם צעקו ורצו אלי. מיד הם התחילו לחטט בתיק שלי, חיפשו כסף ושדדו ממני אפילו את הסנדוויצ'ים.

הרגשתי נורא. לקחו ממני את הפאלאפון, הכסף, הקלמר והכי חשוב, לקחו לי את האוכל. כשהגעתי לכיתה, שאלו אותי למה אני לא עונה לפאלאפון, ואיפה התיק שלי. אמרתי להם שנשדדתי, וזה היה להם כמו בדיחה טובה. באמת! אמרתי להם. אבל הם לא האמינו לי. "בפעם הבאה, אל תשכח את התיק בבית ואל תשקר למורה!" אמר המורה בחומרה. לא עניתי. התיישבתי במקומי בבושת פנים וחיכיתי שיהיה צלצול להפסקה. שהיה אמור להיות צלצול, בום. חזרה הפסקת החשמל. המורה לא שיחרר אותנו להפסקה כי לא היה צלצול, אבל זה לא כל כך היה משנה מפני שגם ככה עשינו "צחוקים" בכיתה, וזה היה כמו הפסקה.

לאחר שחזר החשמל, ויצאנו להפסקה, ראינו משטרה עומדת ליד המנהלת והסגן, שהם מדברים בתקיפות.

עידן מזרחי

שם הספר: יומנו של חנון

שם הסופר (אם זוכרים): גף קיני

שם הדמות: גרג (הראשית)

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? שגרג הוא אדיש כזה.

עידן מזרחי

יום בחייה של דמות:

חנן קם בבוקר, כמו כל יום עם תקווה שהוא בחלום, עד שאמו קראה לו מן המטבח: "חנן בוא לאכול ארוחת בוקר!" ואז הוא הבין... שום דבר לא השתנה, שוב בוקר ללא רצון ללכת לבית הספר, ועם אותו השם... חנן. כשחנן יצא מהבית אל דרכו לבית הספר עם המון מחשבות, בדרך חיכו לו 3 ילדים מכיתתו, שכמו כל יום הציקו לו. כשהגיע לשער בית הספר חיכו לו שני תלמידים נוספים שמשכו אותו לחדר הספ"ח שממול כיתתו של חנן, חנן ניסה לברוח בכל כוחותיו אך לא הצליח. זהו היה יום שני, היום שבו אמא שמה לחנן בתיק חטיף שהוא ממש אוהב, כמו כל יום שני לקחו לו אותו... ההתעללות הזו היא רק בגלל השם. חנן לא פנה לאיש, לדבר על ההתעללות הזו כי ידע, שביום שהוא ידבר עם מישהו ההתעללות רק תגבר, והילדים לא ינוחו כלל. כשהגיע לכיתה חיכה לו כיסא מלא בדבק, אך חנן התרגל.

עידן דוד

בן 11
אוהב לקרוא
אני אוהב לבנות דברים
מעמיטל

א
ב
ג

עידן דוד

שם הספר: יומנו של חנון

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

א
ב
ג

יום בחייה של דמות

בבוקר שהלכתי לבית הספר חשבתי כמה טוב אם אני יהיה יפה יותר חזק יותר מקובל יותר. או שלפחות שיהיה משהו מענין, לא כמו מה שקורה עכשיו. אני כול הזמן משתעמם. שהגעתי לבית הספר, הרגשתי עלוב, מסכן וחלש. תמיד שאני שוקע ברחמים עצמיים אני מוצא את עצמי במקום שאני לא מכיר. אני פשוט הולך ולא שם לב לאן אני הולך. הפעם הגעתי לוואדי שליד בית הספר. מזל שהיה שם בדיוק מדריך שהראה לי לאן לחזור. אני מפחד שפעם אחת אאבד. שהגעתי לבית הספר גיליתי שאחרתי, זה לא חדש, כול יום אני מאחר. העונש היה לא לצאת להפסקה. נאנחתי והסתכלתי מה הילדים עושים ואז חשכו עיני, היה שריפה בואדי.

א
ב
ג

אביב דהאן

שם הספר: הקמע

שם הסופר (אם זוכרים): לא זוכר

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

אביבדהאן הסופר קאט

זומבי(ממיינקראפט):הגיע הלילה נוצרתי אני רק
מפחד שיגיע הבוקר ואני ישרף או שפתאום יבוא
איזה סטיב נוב ויהרוג אותי אני ממשיך ללכת היי
הנה סקלטון! מה קורה סקלטון אמרתי הוא נתן
שוט עם חץ והרגתי אותו היה לי גזר ומצאתי חזיר
ישר נתתי לו את הגזר הוא עקב אחרי ועזר לי
להחלחם!

ראיתי פתאום אלכס! ברחתי והגיע הבוקר!
נשרפתי!!! הלכתי מתחת לעץ והסתתרתי
מהאלכס! הוא ראה אותי! ברחתי! נשרפתי ומתתי!
DIED!!

עברי עקיבא

עברי עקיבא

שם הספר:

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

ניק אלך לנפחיה של טור סוף סוף אם 2000
טוקונים ביד לקנות חרב כן חרב 9שנים הוא
חוסך כסף בישביל זה הוא מתרגש נחנס
לחנות שואל את טור מההחרב הכי טובה
ב2000 טוקונים? טור צחק ואנה...

איתן הדר

שם: איתן

שם משפחה: הדר

דברים האובים: הורי, האחיות שלי, כדורסל, לישון, לבלות עם חברים ועם המשפחה.

אוהב לנגן בסקסופון.

לומד בבית הספר עמיטל.

א
ב
ג

איתן הדר

שם הספר: הקמע

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות: אימלי ונאבין

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? ששנהם גיבורים ומצילים את אמא שלהם למרות הקשיים שלהם וגם אבא שלהם מת.

א
ב
ג

איתן הדר

תזהרו
הוא
נושך

איתן

איתן הדר

יום בחייה של דמות

היום הייתה לי הרגשה מוזרה, הרגשתי כאילו עוקבים אחרי. זאת לא הרגשה נעימה במיוחד, אחרי יום חזרה לי ההרגשה זאת. התחלתי לחשוד, שפתאום אני רואה איש עם אקדח שמסתכל אלי בצורה מוזרה. הייתי אז בן 22, ועובד בתור סוכן. רצתי הביתה לאימי (אז גרתי עדין עם אימי) והתחלתי לצעוק "אמא אמא, חייבים לברוח, נראה לי שיש פושעים שרוצים לתפוס אותי!!" ואז ראיתי את אימי ליד מישהו שמאיים אליה עם אקדח. והוא אומר לי "תגנוב לי רובים ואם לא אתה יודע מה יקרה". הבנתי שאני חייב לגנוב את הרובים. הלכתי למקום שיש בו נשקים. וכולם שם מכירים אותי ולכן לא חשדו בי. אז נכנסתי למחסן שבו יש את הרובים.

גנבתי את הנשקים שהייתי צריך, וחשבתי קצת מה כדי לי לעשות "להביא את הרובים ולהציל את אימי ולהסתבר עם הכוחות של הסוכנים, או להלחם עם האויב ולסכן את אימי". לבסוף החלטתי להציל את אימי בכך שהביא את הרובים. האויב חיכה לי בביתי ליד אימי. זרקתי את הרובים אל הרצפה חוץ מאחד, ואמרתי "קודם תשחרר את אימי", ואז הוא אמר "תביא את הרובה האחרון" "קודם תשחרר את אימי" אמרתי. ואז הוא התחיל להלחם איתי. הוא היה יריב ראוי.

לבסוף הוא כיוון את הרובה לאימי. ואז קפצתי את הקפיצה של חיי וקיבלתי את הכדור במקומה וגם אני יריתי בו.

לא ראיתי עם פגתי כי התלפתי אבל לאחר נתוחים רבים נצלתי וספרו לי שפגעתי באויב. וכשיצתי ראיתי כתבה בעיתון "אפס אפס 6 (כך קראו לי בתור סוכן) הציל את אימי ותפס פושע מסוכן" לפסוף חיבתתי את אימי.

איתן הדר

איילת וייס

אני אוהבת לישון
ולצחוק המאכל האהוב
עליי הוא תותים
וקוראים לי איילת! (עם
שני יודים) ואני בת 12.

שם הספר: האסופית

שם הסופר (אם זוכרים): לואי מוד מונטוגמרי

שם הדמות: אן שרלי

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? הזדהתי עם האופי של אן

קמתי בבוקר ואמרתי בקול בוקר טוב עולם! אמא רצה לחדרי ושאלה מה קרה שרי? עניתי הכל בסדר עגבנייה, והתגלגלתי מצחוק אמא גיחכה ואמרה מצחיק מאוד. הסתכלתי בשעון ואמרתי אני מאחרת לבית ספר התלבשתי בזריזות והגעתי לבית ספר כרגיל שנייה לפני המורה. בית ספר עבר מהר מאוד ובדרכי הביתה הייתה סופה חזקה מאוד וברק חזק פגע בי התחשמלתי וכשפקחתי את עיניי הייתי בעננים טוב זה כנראה חלום אמרתי לעצמי וצבטתי את ידי בחוזקה אאוץ' צעקתי זה כאב פתאום ראיתי שהסימן האדום שנותר מהצביטה הופך לכחול ולפתע גם כפות ידיי הסימן הפך לסגול וכך גם שערי הוא הפך לכתום וגם עיניי לבסוף הוא נעלם הסתכלתי על עצמי וחשתי תחושה מוזרה הרגשתי שאני יכולה לעוף טוב אז ניסיתי קפצתי גבוה ונחתתי דמיינתי את עצמי עפה וגם זה לא עבד, לבסוף קפצתי מהענן. שנייה לפני שנחתתי הצלחתי לעוף! זה היה מדהים. הגעתי הביתה (כמובן שבתעופה) ונחתתי הרגשתי טוב ממש כמו עגבנייה.

שירה קופלד

יום בחייה של דמות

כ"א

שירה קופלד

שם הספר: מפוצלים

שם הסופר (אם זוכרים: ורוניקה רות')

שם הדמות: טריס (ביאטריס)

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? שהיא ממש אמיצה ושהיא אדישה

א
ב
ג

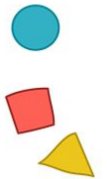

רועי בנימין

קוראים לי רועי
בנימין.
לומד בבית הספר
עמיטל.
אוהב לשחק כדורגל
ולעשות ספורט.

א
ד
א

רועי בנימין

שם הספר: יומנו של חנוך.

שם הסופר (אם זוכרים): גף קיני

שם הדמות: גרג.

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? אהבתי בגרג שהוא מנסה לעשות תעלולים כמו אחיו אבל אותו אמו מאשימה בהכל ואני מזדהה איתו שכל מה שהוא עושה לאחיו הקטן הוא חוטף וכשאחיו הקטן עושה הוא עדיין חוטף.

א
ב
ג

רועי בנימין

יום בחייה של דמות

רועי רועי אמי צעקה לי עליך לבא מהר לבית הספר אתה תאחר. קמתי מהמיטה , זינקתי אל הרצפה , התלבשתי ורצתי לבית ספר הדבר היחיד ששכחתי הוא לקחת את התיק. אז רצתי לבית , לקחתי את התיק וחזרתי לבית ספר. כשהגעתי לבית הספר כבר הבנתי שאיחרתי. כשהגעתי לכיתה המורה צעקה עליי מול כל הילדים , התביישתי נורא זה היה מבין , חבל שזה קורה בכל יום. כשסיימתי את בית הספר חיכו לי חמישה ילדים בשער כדי להרביץ לי , אבל אני הלכתי בכלל דרך החדר הסודי שיש לי ולחברי ורצתי לביתי לפני שהחמישייה הצליחה לראות אותי. שיחקתי בטלפון ובמחשב וראיתי טלוויזיה ופתאום חברי עידן התקשר אלי ואמר: "רועי רוצה לבא לשחק איתנו במגרש" כולי הייתי בהתפעלות פעם ראשונה שמישהו מה"חבורה" רצה לקבוע הייתי. הרגשתי שימחה בלב. אבל כרגיל בדרך למגרש חיכו לי החמישייה. רצתי בכל כוחי לעבר המגרש חשבתי לעצמי שאולי עידן וחבריו יוכלו לעזור לי שם , ומה שלא ידעתי הוא שעידן שיתף פעולה עם החמישייה וסתם עבד עליי. כשראיתי שעידן בא לתפוס אותי הבנתי הכל ורצתי חזרה הביתה. חשבתי לעצמי כאשר הגעתי לביתי עוד כמה זמן אני ימשיך להיות מוחרם? למה דווקא לי מרביצים? למה אני לא יכול להיות כמו כולם? למה אלוקים שבשמים עושה לי את זה? כולי הייתי עצוב.

אברג

כרטיס

נויה אוקון

שם הספר: מריה

שם הסופר (אם זוכרים): אורה קרופיק

שם הדמות: מריה

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? הזדהתי עם רגשותיה של מריה המקרים שלה אהבתי בה שהיא ידעה להתמודד עם מה שעבר עליה.

נויה אוקון

יום בחייה של מאי:

הבוקר כשקמתי הסתכלתי בלוח השנה שלי וגיליתי שהיום זהו יום המופע שלי בגיטרה. ממש התרגשתי.

התארגנתי, אכלתי ארוחת בוקר, ונסעתי באוטובוס לבית הספר.

כשחזרתי מבית הספר אכלתי ארוחת צהרים, וישר לקחתי את הגיטרה והאוזניות שלי ורצתי לחוג.

התאמנו עד שכמעט ידעתי את השירים בעל פה.

לאחר שעתיים של חזרות הלכתי לביתי ולבשתי בגדים חגיגיים.

כשכל האורחים הגיעו לביתי התכנסנו, וזה היה היום המאושר בחיי. כשהלכתי לישון חלמתי שאולי יום אחד אני אוכל להיות מנגנת גיטרה רוק אלופה!

מעייין הודיה פרייד

שם הספר: מעייין הנצח

שם הסופר (אם זוכרים): לא זוכרת

שם הדמות: ויני (וינפרד)

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? חברת אמת, נועזת

א
ב
ג

ה, קוראים לי אורה

יום בחייה של אורה:
אחר הצהרים נסעתי על הקורקינט אזור
המפעלים כמו שאני עושה תמיד ופתאום
שמעתי קול פיצוץ מאחד המפעלים,
נסעתי לכיוונו כדי לברר מה הקול הזה,
לפתע ראיתי אדם שיוצא מהמפעל
וצועק: "ידעתי, ידעתי" נגשתי אליו
ושאלתי אותו: "מה ידעת, ואיך קוראים
לך?" "קוראים לי יהודה אהרוני וידעתי
שאם אכניס לתוך עוגה פצצה היא
תתפוצץ" אמר "ולמה אתה צריך לדעת
את זה?" בליבי חשבתי שזה מתופש
"כדי שאני אוכל להשתלט על העיר,
ועכשיו תפסיקי לדחוף את האף" כעס
עלי טוב חשבתי יש לי את כל מה שאני
צריכה, היגיע הזמן לקרא לחבורה...

אברהם

נעמי פראווי

שם הספר: פרסי ג'קסון

שם הסופר (אם זוכרים): ריק ריירדן

שם הדמות: פרסי ג'קסון

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם? אהבתי את העובדה שהוא כביכול ילד רגיל, עם קשיים רגילים שבגיל שלו, אבל הוא הרבה יותר מזה: גיבור מהמיתולוגיה היוונית

נעמי פראווי

אני אוהבת לבשל, לרקוד, להציג ואני בולעת ספרים
רצינית אז הספרייה היא סוג של הבית השני שלי...
יש לי כישרון לצחוק מכל דבר ואני רוצה להיות
שחקנית כשאגדל

טוב. אז היום קמתי, התלבשתי,
התארגנתי וכל הדברים הרגילים
שעושים בבוקר, כולל אלה שאנחנו לא
נוהגים לפרט.
ואז יצאתי החוצה, ואפילו החטיף
שוקולד שלקחתי דקה לפני לא הכין
אותתי למה שראיתי בחוץ,
מה שראיתי היה נראה כמו עמוד סערה
משולב בברד

דניאל שטרן

שלום אני מבית ספר ראשית בן 11
אני אוהב לשחות, לקרוא ספרים ולשחק במחשב

אבא

דניאל שטרן

שם הספר: נייט הגדול
שם המחבר: לינקולן פירס
שם הדמות: נייט הגדול

א
ב
ג

דניאל שטרן

להציל את העולם עם
ציפס אבל הכל בסדר
כאן

יום בחייו של גיבור על

היום קמתי בבית מתחת לאדמה הרגשתי נורא יצאתי בתחפושת הבן אדם שלי [שכולם מקבלים בסיום קורס גיבורי על] הלכתי ברחוב חשבתי שאני צריך כלי נשק חדש אז נכנסתי לחנות הצעצועים של שלום בוקר טוב צעק שלום מה אתה קונה? הראתי לו תג מיד נהפך לרציני שלום היה גדול ושהראתי לו את התג נפתח תא בבטנו יצא ממנו מכשיר חשמלי הופתעתי בדרך כלל יוצא ממנו מפתח ומיד אחרי זה נרדמתי שהתעוררתי נמצאתי קשור על כיסא עמד מולי אדם והתחיל לצעוק אתה יודע מה עשית זה מיליונים תבינו תמיד אני לוקח את המפתח פותח את המעלית שבסוף המסדרון ויורד לחנות של גיבורי על בקיצור נתנו לי משימה לעצור מטאור מעיר חיכיתי ונהיית רעב אז הלכתי למכולת לקנות צ'יפס בינתיים התנגש המטאור זה היה מוזר המטאור חזר לשמיים אבל ברחוב הייתה דממה שמעתי צרחות מכיוון המטאור וישר ברחתי פחדן אני

כ"א

צפנת לוטטי

צפנת לוטטי

שם הספר:

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

אמיתי לביא

אבא

יום בחייה של דמות אמיתי לביא

בבוקר שקמתי מהמיטה הרגשתי סחרחורות, אמרתי לאמא שאני לא מסוגל ללכת לבית ספר, היא אמרה שאני לא יכול להשאר לבד בבית, התחננתי אליה ולבסוף היא אמרה "אל תעשה שטויות". בשעה 8:30 אימי הלכה לעבודה ונשארתי לבד. פתאום נשמע צילצול טלפון עניתי ומשהוא ענה לי הוא אמר בקול מפחיד "תחזיר לי את זה אני יודע שלקחת את זה....." נתקתי מהר ושכחתי מהר מכל הסיפור הזה של הסחרחורות. אמרתי לעצמי שאת השיחת טלפון הזאת אני לעולם לא אשכח.....מה שאני יודע שהשיחה הזאת שינה את חיי.

בשעה 10:00 אמי חזרה, אמרתי לאמי שאני הולך לחדר.. אמי קצת חשדה בי ולבסוף אמרה בסדר. שכבתי על המיטה וחשבתי על מה שהיה על האיש הזה שדיבר איתי, אמרתי לעצמי שבטח הוא משוגע והוא התבלבל....

הצוהוריים הגיעו והחלטתי לספר להורי את מה שקרה בבוקר. אמי ואבי אמרו לי שבטח אני מדמיין כי היה לי סחרחורות. אמרתי להם אתם לא מבינים! ויצאתי להסתובב בחוץ.

הערב הגיע והלכתי לישון חלמתי על מה שיהיה מחר האם יופיע עוד פעם שיחת טלפון אולי אמא תענה לאיש המוזר מה יהיה!!!!!!.... וכך נגמר יום בחייה של דמות.

א
ב
ג

אמיתי לביא

שם הספר: אמא קסומה

שם הסופר (אם זוכרים):

שם הדמות:

מה אהבתם בדמות? עם מה הזדהתם?

א
ב
ג

